

[Lone Dybkjær]

ikke mindst herinde, som om vi var tilbage i tidligere tiders tilstande.

Hvad angår arbejdslivet, er det faktisk sådan, at der er sket helt afgørende forbedringer af arbejdsvilkårene og arbejdstiden. Og dette er i øvrigt bl.a. sket på grund af de stærke organisationer, der har stået bag medarbejdernes krav, og selvfølgelig også fordi samfundet som helhed har indset, at ordnede arbejdsforhold er en nødvendighed for alle lønmodtagere. Inden for butiksfaget har man for længst indført 40 timers ugen, og en meget stor del af de ansatte arbejder i øvrigt på deltid. Så meget mere tragisk er det derfor, at en stor del af organisationerne nu totalt blokerer for en hensigtsmæssig udvikling på dette område, en blokering, der i øvrigt vil skade både deres medlemmer og samfundet, som de trods alt også er en del af, på længere sigt.

At det er en anden situation for butiksindehaverne – ja, det har det altid været, og skulle man tro industriministeren, hvis det hang sammen med arbejdstiderne, måtte folketinget stort set være det mest tragiske sted, man overhovedet kunne være, men det tror jeg trods alt ikke industriministeren, der dog har tilbragt en del år herinde, mener; ellers ville jeg nok på et tidligere tidspunkt af min tilværelse have gjort lidt ved det.

Men da nu næsten alle, både nu og i fremtiden, har et udejob, så bliver resultatet det, som også andre ordførere, bl.a. hr. Tommy Dinesen, var inde på, at forretningerne fredag og lørdag får en tilstrømning, der betyder dårligere klima mellem handlende og kunderne, stressede indkøbssituationer for familierne, krav til butiksinretning – det synes jeg dog også har en slags interesse for industriministeren – og parkeringspladser – det er for hans kollega – der skal tage højde for spidsbelastningerne, men som i resten af ugen ligger stort set fuldstændig ubenyttede hen. Det er ikke nogen hensigtsmæssig løsning rent samfundsinvesteringsmæssigt.

På ugens hverdage, mandag til torsdag, er det for mange, ikke mindst eneforældre, i praksis umuligt at købe ind nær boligen. Det er en af årsagerne til opblomstringen af kiosker i snart sagt enhver udgave: døgnkiosker, DSB-kiosker, tankstationskiosker osv. Her kan man mod stærkt forhøjede priser finde nogle af de dagligvarer, man burde have købt hos sin egen købmand, godt blan-

det ind mellem sprinklervæske og pornoblade.

Alternativet er, at mange er nødt til at handle nær arbejdspladsen og så slæbe af sted med indkøbsposer i tog og busser. Det er naturligvis i hovedsagen kvinderne – det vil jeg medgive.

Sammenlignet med andre lande har vi nok verdens mest restriktive og forbrugervenlige lukkelov, og ikke mindst på baggrund af Forbrugerrådets og Industrirådets samlede henvendelse til industriministeren om en liberalisering finder vi, at tiden er inde til at få diskuteret mulighederne for at tilpasse loven til tidens krav.

Vi går altså, som jeg tidligere har været inde på i debatten, ikke ind for at foreslå lukkeloven helt ophævet, fordi vi mener, der fortsat er en gruppe af mindre handlende, der bør beskyttes mod en for lang åbnings-tid. Men vi foreslår, som vi også har været inde på i de tidligere replikker, at de tider, hvor man må holde åbent, bliver mere fleksible, og det er spørgsmålet om, hvorvidt man synes, det er rimeligt eller ej, vi skal diskutere. Altså vi fastholder, at vi skal diskutere en fri, men maksimeret åbningstid.

De argumenter, der er imod det fleksible, er bl.a., at der ikke er ydret ønske om det, som om al anden udvikling i dette samfund går i stå. Det er, som om der overhovedet ikke sker nogen ændringer andre steder i samfundet. Jeg tror også, at industriministeren på et eller andet tidspunkt vil komme frem til, at det er nødvendigt med mere fleksible arbejdstider også i andre sammenhænge: offentlige kontorer, banker, alle mulige andre steder, fordi det er en u hensigtsmæssig måde at køre samfundet på, som vi gør det, med et stift system. Man kan bare forestille sig, hvad det betyder, hvis vi får 35 timers arbejdsuge eller 30 timers arbejdsuge. Er det så kun meningen, at vi skal have åbent fra kl. 8 til 14 alle steder på alle kontorer? Nej, selvfølgelig ikke, for det er en tåbelighed.

Jeg synes i øvrigt, det er interessant, at netop industriministeren, der jo er i en borgerlig regering med en vis tilknytning til arbejdsgiverside, kan man vel sige, i den grad går imod denne liberalisering af lukkeloven. Jeg kan overhovedet ikke få denne modstand til at hænge sammen med f.eks. Dansk Arbejdsgiverforenings ønske om, at vi nu får